30/04/2020

Dragostea familiei nu poate fi înlocuită cu nimic”. IPS Iosif, despre familia din străinătate

Invitat la emisiunea „Școala din Familie” difuzată la Trinitas TV, Mitropolitul Iosif al Europei Occidentale şi Meridionale a vorbit despre Familia din străinătate. În acelaşi timp, ierarhul a oferit sfaturi preţioase pentru o familie creştină puternică.

Cristina Teleanu, realizatoarea emisiunii, a adus în discuţie suferinţele familiei de astăzi, atât din România, cât şi din diaspora.

Părintele Mitropolit a explicat că familia suferă în primul rând „din cauza individualismului”.

„Individualismul este cultivat oarecum, însă nu putem da vina pe cineva din afară care vrea să distrugă familia, ci în primul rând pe oamenii care sunt chemați să formeze familiile”.

„Noi creștinii ortodocși suferim din cauza asta” în ţară, dar şi în străinătate; „oarecum vedem o slabă pregătire pentru viața de familie”.

Pregătirea pentru familie

Pentru a veni în ajutorul tinerilor care doresc să se căsătorească, Înaltpreasfinţitul Părinte Iosif a precizat că în diaspora aceştia beneficiază de pregătire prealabilă

pentru Taina Cununiei.

Dar „cateheza este prea scurtă”, consideră ierarhul. „Tinerii ar trebui să vină câteva luni la rând, săptămânal sau lunar, să vadă ce ar putea adăuga la ceea ce ei știu deja”.

„Dragostea pe care și-o recunosc unul față de altul trebuie cultivată. Este vorba de conștiință personală, de lupta cu propriile noastre slăbiciuni care odată aduse în familie pot să destabilizeze”.

„O familie creștină pleacă în formarea ei de la un efort personal, duhovnicesc. Cum pot să fac să nu-mi aduc propriile slăbiciuni în familie, în comuniunea dintre soți? Sigur că aceasta este o problemă personală, dar și de cuplu”.

Pe parcursul emisiunii, Mitropolitul a adus în discuţie pregătirea pentru a naşte şi creşte copii.

„Noi instinctiv spunem că știm să creștem copii, dar nu știm întotdeauna să creștem copii. Avem instinctul de creștere, dar repetăm anumite greșeli pe care le-au făcut propriii părinți. Nu din rea voință, ci din neștiință”.
– Mitropolitul Iosif

Cu privire la viitorul familiei creştine româneşti în diaspora, Părintele Mitropolit spune că „trebuie să ne pregătim viitoarele familii pentru a ne transmite credința în cadrul familial, nu în cadrul social. Această credință trebuie păstrată, apoi dată mai departe”.

În acest sens, ierarhii şi clericii români din Mitropolie pun accent pe „apartenenţa la comunitate”.

„Românii în străinătate nasc mai mulți copii decât în țară. Sentimentul apartenenței la comunitate este mult mai mare în străinătate decât în țară. Noi punem accentul la apartenența în comunitate: catehezele dinaintea botezului, cununiei sunt oarecum axate pe apartenența la comunitate. Tu trebuie să aparții unei familii!”.

Copiii fără părinţi aproape

Românii vin de multe ori la muncă în străinătate, cel puţin la început, fără familiile

lor. Potrivit IPS Iosif, ei sunt sfătuiţi prin diferite mijloace pastorale să nu rămână departe unii de alţii.

„Îi rugăm să-și aducă copiii acolo unde trăiesc”, deoarece sute de mii de copii sunt „abandonați oarecum”, iar consecințele sunt „catastrofale”.

„Sute de mii de copii au rămas în această perioadă a emigrației economice din România înspre Occident cu traume legate de lipsa părinților”.

Pe lânga problema copiilor care cresc fără unul sau ambii părinţi, mai e şi problema divorţurilor.

„Îi încurajăm pe oameni să-și facă un examen de conștiință, să vadă care sunt efectiv dorințele lor și realizările lor, dar în același timp încercăm să preîntâmpinăm divorțurile care sunt foarte numeroase printre românii din străinătate”, spune cu tristeţe ierarhul.

În ceea ce priveşte căsătoriile mixte, acestea sunt „inevitabile”. „În mediul oarecum intelectual căsătoriile mixte sunt foarte numeroase şi rezistă”, a subliniat Părintele Mitropolit.

Dragostea familiei

În cea de-a doua parte a emisiunii, Mitropolitul a vorbit despre datoria creştinilor de a trage semnale de alarmă în direcţia responsabilităţii părinților față de copii.

„Dincolo de ceea ce avem din fire ca responsabilitate, avem o responsabilitate și pentru credința noastră, pentru că noi știm că Dumnezeu îi cere pe copiii noștri de la noi. Ce ai dat propriului copil?”.

„Noi nu răspundem numai în fața societății, care este un răspuns evaziv întotdeauna, noi răspundem înainte de toate înaintea lui Dumnezeu”.

„Este un efort extraordinar să fii mamă și tată astăzi. Trebuie să te dedici propriiilor copii. E o meserie să fii mamă și tată”.

„Dragostea familiei nu poate fi înlocuită cu nimic. Nu ai cum să găsești un echivalent la dragostea mamei, doar dragostea lui Dumnezeu. Dragostea lui Dumnezeu este infinit mai mare decât dragostea mamei față de propriul copil și asta o vedem în Iisus Hristos”.

„El este Cel Care de fapt revelează iubirea infinită a lui Dumnezeu față de noi, oamenii, care se concretizează în Crucea lui Hristos. Moare pentru noi. Dumnezeu

ni-L dăruiește până la moarte, după aceea urmează Învierea, tocmai pentru a-și arăta dragostea nemărginită. Căci Dumnezeu aşa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţă veşnică (Ioan 3:16)”.

„Dragostea aceasta o mai găsim la mamă. Mama este cea care își poate da viața pentru propriul copil. Dragostea familiei nu poate fi înlocuită cu absolut nimic în viața aceasta”.

Avorturile

În continuare, Mitropolitul Europei Occidentale şi Meridionale a enumerat câteva dintre cauzele avorturilor în rândul româncelor din străinătate. „Presiunea socială, presiunea familiei, presiunea propriilor frici și presiunea greutății pe care maternitatea o presupune. Sunt mulți factori, dar nu e nimic mai frumos decât maternitatea”.

Căsătoriile târzii

Unul dintre ultimele aspecte discutate în cadrul emisiunii de la Trinitas TV a vizat căsătoriile târzii.

„În spatele căsătoriilor târzii este tocmai începutul precoce al vieții sexuale pentru tineri la care societatea oarecum te împinge. Urmează o perioadă de neputință de a se hotărî: cine este cel sau cea aleasă”.

De asemenea, „relația presupune jertfelnicie și nu toți sunt dispuși spre jertfelnicie”. Mitropolitul argumentează cu un exemplu al unui copil care a trăit „într-un lux fără măsură”.

„A avut tot ceea ce şi-a dorit, întotdeauna i s-a respectat voia lui, părinții n-au intervenit niciodată în dorințele lui, ci le-au împlinit. Se trezește într-o zi față în față cu cel cu care spune că îl iubește și nu poate renunța la voia proprie”.

„Cum putem să facem ceva împreună dacă întotdeauna vreau să-l domin pe celălalt și să mi se respecte voia și eu niciodată nu știu ceea ce celălalt trăiește sau dorește să trăiască?”, se întreabă ierarhul.

„Dacă mergem în profunzimea relațiilor, motivele sunt multiple. Noi putem să-i ajutăm mult pe acești tineri să își depășească propriile slăbiciuni, însă ei trebuie să ceară sau să caute acest lucru”.

Relația dintre părinte și copil

Mitropolitul a prezentat în ultima parte a emisiunii Şcoala din Familie că atât în şcoală, cât şi în societate, „copiii trebuie să-și afirme credința” făcând referire în mod special la copiii români care trăiesc în diaspora. „Să nu le fie jenă să spună că sunt credincioși. Să treacă de atitudinea în școală, societate a unora care violentează verbal sau fizic pe cei care își afirmă credința”.

Apoi, explică cum trebuie părinţii să-şi ajute propriii copii.

„Copiii trebuie să știe care este rostul omului pe pământ. Dacă ești bărbat, dacă ești femeie să-ți afirmi masculinitatea sau feminitatea de mic copil. Părintele să-l ajute pe copil ceea ce este, să nu-l lase într-o stare de îndoială”.

„Apoi, bineînțeles, este exemplul părinților. Părintele să fie mai puțin moralizator și mai mult înfăptuitor. Adică să-i ceară să facă el ceea ce îi cere copilului să facă. Dacă îi cere să se roage, să se roage el, dacă îi cere să meargă la biserică, să meargă el, dacă îi cere să se cultive copilul, să aibă o cultură creștină, să o aibă el mai întâi”.

„Preocupările părinților vor deveni și preocupările copiilor. Dacă preocupările părinților nu sunt sensul în care el dorește să-și educe copilul, copilul nu va putea fi educat”.

„Noi educăm aproximativ 50 % prin cuvânt și 50 % prin faptă, prin împlinirea a ceea ce le cerem noi copiilor”.

„Preocupările părinților vor deveni preocupările tinerilor și apoi viața lăuntrică a părinților va fi și viața lăuntrică a copiilor, pentru că copilul asimilează foarte ușor autenticitatea, și-o însușește”, a specificat Înaltpreasfinţia Sa.

Emisiunea face parte din proiectele dedicate Anului 2020 care a fost declarat „Anul omagial al pastorației părinților și copiilor” în Patriarhia Română.

basilica.ro